

men det kan jo paa den anden Side ikke skjules, at der er noget inkonsekvent i, at man for en Skipper, der fører et Stib af en vis Art ikke finder Anledning til at kræve nogen som helst Garanti, medens man for en anden Skipper, der fører det samme Slaags Fartøj og af samme Størrelse, stiller ikke saa faa indskrænkende Bestemmelser. I Motiverne er det sagt, at Grunden til, at der ikke stilles Fordringer lige over for Fiskerifartøjerne er den, at „vore hidtilværende Fiskeriforhold ikke have fremkaldt nogen Trang til Indførelse af Bestemmelser om Eksamen i Navigation for Førere af Fiskerifartøjer“, og at man nærer Betænelighed ved at indføre Bestemmelser, som kunne hindre Fiskeriets Udvikling. Men de samme Grunde kunne jo anføres med Hensyn til Sejladsen med andre Smaastibe af samme Beskaffenhed, og jeg haaber derfor, at selve disse Udtalelser i Møtterne ville være en Støtte for en mulig Udvidelse af den indskrænkede Fart for Smaastibe. Andre Bemærkninger har jeg foreløbig ikke at gøre til Forslaget. Det vil jo blive behandlet i et Udvalg. I det hele tror jeg, at Forslaget maa anses for tilfredsstillende, og jeg skal udtale min Tak til den højtærede Minister for Lovforslagets Indhold.

Th. Nielsen: Ja, jeg kan i alt væsentligt slutte mig til de to foregaaende ærede Talere, der jo fra deres sagkyndige Standpunkter have udtalt sig om forskellige Entsetheder. Jeg vil dog til den sidste ærede Taler bemærke, at jeg er særdeles tilfreds med, at man ikke gør disse Bestemmelser gældende for vore Fiskere, og selv om der for deres Vedkommende skal gøres en Forskel fra den øvrige Stiksfart, saa synes jeg dog ikke, at jeg har nogen Betænelighed ved denne Inkonsekvens. Der er nu her i dette Lovforslag foretaget adskillige Indskrænkninger i Afgangen til Sønering. Det kan jo ikke være anderledes. De Indskrænkninger, der her omhandles, have vi jo egentlig behandlet ved de to foregaaende Lovforslag om Styrmands- og Maskinisteksamen og ved de forskellige Prøver, der ere foreslaaede i begge disse Lovforslag, saa de høre egentlig meget nøje sammen med det Forslag, vi her omhandle. Mener man, at Indskrænkningerne ere for store, er det egentlig mod de foregaaende Lovforslag, at Ændringerne væsentlig maa rettes. Hvad det første Forslag om Styrmandseksamen angaar, om hvilket jeg udtalte mig udforlig i Gaar, synes jeg i det væsentlige ikke, at Indskrænkningerne ere for store, idet der jo gives en rigelig Under-

støttelse til de paagældendes Uddannelse, og de ere vel heller ikke for store for Maskinisteksamens Vedkommende; de afvige jo heller ikke meget fra det bestaaende, hvad den ærede foregaaende Taler allerede har gjort opmærksom paa. Der er imidlertid dog den store Forskel der, at ved Maskinisteksamen have vi endnu ikke, saa vidt jeg veed, nogen smukkelig Understøttelse fra det offentlige. Og det forekommer mig nok, at naar man ogsaa paa dette Punkt med Nødvendighed maa gøre en Indskrænkning i Afgangen til en borgerlig Næring, maa man, lige saa vel som man støtter Styrmand og Sættekskipper, konsekvent støtte Maskinisterne, og det vil jeg gerne tillade mig at henlede det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed paa. For Resten kan jeg kun beklage, at Tilstanden er saaledes, at ikke det hele kan komme til at høre under det samme Ministerium, nemlig baade Styrmandseksamen og Maskinisteksamen, men og det Emne, vi her behandle i dette Lovforslag. Det forekommer mig, at det hører saa nøje sammen, at det egentlig var heldigst, at det laa under samme Ministerium. I de foregaaende Lovforslag omhandles jo ogsaa de Indskrænkninger, der sættes for at drive Sønering, og hvem vilde vel bedre være i Stand til at dømme om, hvor stor Hjælp de paagældende skulde have, og hvilke Indskrænkninger der skulde bestemmes, end det Ministerium, der har med Søneringen at gøre. Jeg ser imidlertid meget godt, at den foregaaende Udvikling, det, at man savner Sagkundstaben i Indenrigsministeriet og har den i Marineministeriet, maatte for Tiden umuliggøre en Sammenslutning, som Kommissionen jo i øvrigt har udtalt sig for, men det var vistnok heldigt, at det hele kom til at sortere under samme Ministerium. Med disse Bemærkninger skal jeg i øvrigt anbefale Lovforslaget.

C. C. Andersen: Naar jeg har begæret Ordet for at gøre en lille Bemærkning, er det, fordi jeg savner en Bestemmelse, som jeg gerne saa optaget i Forslaget, nemlig en Bestemmelse om Sømandenes Forhøringsforhold. Saaledes som denne Virksomhed bliver drevet nu for Tiden, er den jo Alben til megen Utilfredshed og til mange og vistnok meget berettigede Klager fra Søfolkene Side. Den Betaling, som saaledes affordres Søfolkene for Hyre, menes at være urimelig høj; men dette Punkt anses endda ikke for at være det værste; hvad man anser for det værste, det er hele den Maade, hvorpaa Forhøringsvæsenet er ordnet her i